

Mycket väsen och stor underhållning

David Bengtsson som Claudio och Rebecca Gorwat som Hero i en energisk, flyhänt uppsättning av "Mycket väsen för ingenting".

Foto: John Österlind

De är tillbaka – med fullsatt premiär och en föreställning med musikalitet och bitsk energi. Den sällan spelade "Mycket väsen för ingenting" blir stor underhållning i Shakespearefabriken.

Teater

"Mycket väsen för ingenting" av William Shakespeare.

Regi: Inga Onn. Med Per-Johan Persson, Rebecca Gorwat, Nina Dahn, Rebecca Holmlund, Pontus Plaenge m fl.

Shakespearefabriken, Vadstena 2/7. Spelas t o m 6/8

Inte ofta spelad på scen men många filmatiseringar har gjorts av denna komedi, en av de 16 Shakespeare skrev, troligen runt år 1598.

Shakespearefabriken och regissören Inga Onn har kastat sig över detta jämförelsevis lättbegripliga Shakespeareverk och med liv och lust tagit fasta på groteskerierna. Vi i publiken har roligt och musikinslagen är underbara: Bowies "Let's dance" och Grace Jones är bara två exempel som slängs in på sina exakt rätta platser.

Det handlar om kärlek och förvecklingar, lögnen och intrigerande i italienska Messina. Man frågar sig varför men anar att det ska ordna sig. Emellanåt ett slags synnerligen ädel buskis med hög karat, skriven på ett språk som skimrar oöverträffat. Självklart, det är ju Shakespeare.

Benedict (Philip Lithner) är en cynisk kvinnoföraktare, Beatrice (Nina Dahn) är en fri kvinna som vägrar tuktas. Men kärlek uppstår trots det.

Foto: John Österlind

Den unge adelsmannen Claudio (David Bengtsson) har enkelt lurats att tro att den flicka han älskar – Hero (Rebecca Gorwat), dotter till Lenato (Per-John Persson) – inte är värd honom; hon har varit otrogen. Han konfronterar henne vid altaret. Bakom ryktet står den onde Don Juan, här kallad John, spelad av Åsa Ekberg.

Den oskyldiga Hero lämnas åt sitt öde, kanske död.

Vid sidan av detta pågår annat: Claudios bästa vän Benedict (Philip Lithner) och Lenatos brorsdotter Beatrice (Nina Dahn) ordfäktas vilt.

Benedict är en cynisk kvinnoföraktare, Beatrice är en fri kvinna som vägrar tuktas. Men kärlek uppstår i detta spänningsfält.

En central och hejdlös scen är när prinsen av Aragonien Don Pedro (Pontus Plaenge) och Claudio övertygar den smygande Benedict, som tror att han inte syns, att Beatrice är galen av kärlek till honom. Benedict snubblar runt i ett antal lager dräkter med galgen kvar, yr av en lycka han försökt hålla från sig i hela sitt liv.

Uppsättningen dignar av grotesk humor, scenerna med den korkade överkonstapeln Nypon (Daniel Gustavsson) är en av många. Dessutom tar pjäsen redan i original upp nutidsaktuella frågor kring hur en kvinna bör vara och att det kunde finnas en värld där män och kvinnor är varandras likar.

Mycket väsen för nästan allting. Gå och se.

Per Carlsson